

MARTA : Elisabeth, neem mij niet kwalijk, maar ...

ELISABETH : Hou je mond, onderkruipster, jij danst helemaal naar hun pijpen.

MARTA : Ah nee ! Jij moet het niet riskeren om mij op die manier te behandelen, ik ben geen van je ministers en ik ben ook je slavin niet, is dat klaar ? (*Damejeanne neemt de maten van Marta op.*) Ik wil je er nog even aan herinneren want je bent het misschien al vergeten, toen die stiefzuster van jou je in de Tower liet opsluiten, toen al die hofdame'tjes en die hielenlikkers jou gewoon hadden laten vallen, alsof je de pest had en schurft, was ik de enige die met je mee ben gegaan om jou gezelschap te houden tussen de ratten en de kakkerlakken.

ELISABETH : Goed, mijn excuses, ik heb overdreven.

MARTA : Ik heb geen excuses nodig, gooi ze maar op de mesthoop.

DAMEJEANNE : Ohlala, madame geneert zich niet !

ELISABETH : Wat een vulgaire taal ! Ik hoor precies mezelf.

MARTA : Luister nu maar eens goed naar wat ik je te zeggen heb en vermits ik geen blad voor mijn mond ga nemen, is het misschien beter dat je de chef van politie voor een ogenblik naar buiten stuurt.

ELISABETH : Neem ons niet kwalijk, Egerton. (*Zij wijst naar de deur.*) We roepen je wel terug.

DAMEJEANNE : Ja, we roepen u zeker terug. En dan zullen we de maat just nemen.

EGERTON : Zoals mevrouw wenst, met permissie.

MARTA : Dus, eerst en vooral, in jouw toestand, verliefd als een onnozele gans, die schoonheidsobsessies, die zenuwoorlog in verband met je ontmoeting met Robert, je bent volslagen overstuurd, alle zin voor redelijkheid kwijt, kortom, rijp om opgesloten te worden.

DAMEJEANNE : Madame, ge moet mij excuseren maar ge zoudt veel minder riskeren als ge ne leeuw zijn ballen zoudt epilieren.

MARTA : Hou jij je erbuiten, ga weg !

ELISABETH : Nee mevrouw, Damejeanne blijft. Goed, het is waar, ik ben helemaal de kluts kwijt. In twee dagen tijd ben ik een kip zonder kop geworden. Maar daar ben jij ook verantwoordelijk voor, Marta ! Jij hebt me aan Damejeanne overgeléverd. Met die beesten op mijn boezem en die wormen, tot in mijn oren.

MARTA : Ja, omdat ik medelijden met je had, je zat daar weg te kwijnen, een hoopje miserie en ik stelde mij in je plaats. Ik heb gezegd, in dat geval zou ik het ook doen. Maar de kloterij is, ik ben geen koningin.

ELISABETH : En ik ben niet eens een menselijk wezen. Ik mag geen gevoelens hebben, geen passies ... niets.

MARTA : Luister, op mij maakt dat geen indruk. Niemand verplicht je. Wil je het leven van een gewone vrouw ? Laat dan alles de lucht invliegen ! Doe troonsafstand. Als je jezelf een jaar geleden in die toestand had gezien ...

ELISABETH : Dan had ik mezelf in het gezicht kunnen spuwen, zeg het maar.

DAMEJEANNE : En uwe lieve schat, majesteit, uw vlam, die vindt dat maar al te goed dat gij zot zijt van hem en hij paradeert rond in zijn karos en hij hangt de beest uit, want hij weet dat ge hem alles pardonneert. Mag ik mij kommentaar permitteren zonder mij te moeten generen ?

ELISABETH : Ik luister.

DAMEJEANNE : Zonder de vleeshaak te riskeren ?

ELISABETH : Ik luister !

DAMEJEANNE : Want met mijne kop omlaag begint mijn maag te rouspeteren.

ELISABETH : Ik luister !

DAMEJEANNE : Wel mevrouw, uwe schone Mylord heeft het zo hoog in zijn bol dat hij er niet zou van terugschrikken om in zijn blote kont boven op uw nobel hoofd te gaan zitten, maar hij past wel op om een kussentje onder zijn billen te leggen. Teneinde zijn billen niet te steken aan de pieken van uw kroon. (*tot Marta*) Heb ik dat goed gezegd ?

MARTA : Ja.

DAMEJEANNE : Korrekt ?

MARTA : Korrekt.

DAMEJEANNE : Verkocht.

ELISABETH : Maar ik kan hem vernietigen waar en wanneer ik dat wil, zodra hij begint te overdrijven.

MARTA : Hoor je dat ? Zodra hij begint te overdrijven.

DAMEJEANNE : Oh, de liefde, waar zelfs god de vader zelf zat van is, zodanig dat zijn triangel boven zijn hoofd begint rond te draaien. Dus volgens u heeft hij nog altijd niet overdreven ? Bij Sint Thomas, patroon van alle keikoppen ! Hij organiseert een revolutie, hij laat weten dat hij u komt goeiendag zeggen, maar ondertussen zet hij uw ministers gevangen, laat een hele escorte uitmoorden.

MARTA : En tenslotte maakt hij je nog uit voor een lelijke oude schuur.

DAMEJEANNE : Oude schuur, dat kan men niet vergeven. Nondedju ! Dat een man nu nog zegt dat ge onnozel zijt als een kieken, dat ge een hoer zijt, dat kunt ge nog pardonneren, met veel plezier zelfs. Een hoer ! 't Is u vergeven, maar een oude schuur, die moeten we even inkorten.

ELISABETH : Het is waar, hij is te ver gegaan.

MARTA : Elisabeth, wordt het niet hoog tijd dat je komaf maakt met die vleierij, dat gekonkel, die kinderachtige kalverliefde !

ELISABETH : En waarom ? Vertel het mij Marta, waarom heb ik het recht niet om te zijn zoals die